

YABANCI DİL OLARAK TÜRKÇE ÖĞRETİMİ DERS KİTAPLARINDA KÜLTÜREL ÖGELERİN AKTARIMI: “CORSO DI LINGUA TURCA (A1-B1) GÜLE GÜLE” ÖRNEĞİ

Araştırma Makalesi

Halil İbrahim EROL*

Geliş Tarihi: 03.04.2026 | Kabul Tarihi: 15.07.2026 | Yayın Tarihi: 31.08.2026

Özet: Dil, bir iletişim aracı olmakla birlikte toplumu toplum yapan maddi ve manevi değerleri kuşaktan kuşağa aktaran en temel kültür taşıyıcısıdır. Dilin yabancı dil olarak öğretimi süreci, hedef dildeki yapıların aktarımının yanı sıra o dilin ait olduğu kültürel dokunun öğrenciye sunulmasını da kapsamaktadır. Bu sürecin en somut ve erişilebilir materyali olan ders kitapları, hedef kültürü yansıtmaya ve öğrencilerde kültürlerarası yetkinlik geliştirme noktasında stratejik bir role sahiptir. Bu çalışmanın temel amacı, İtalyanlara Türkçe öğretimi amacıyla hazırlanan ve İtalya’da üniversitelerde Türkçe ders kitabı olarak okutulan *Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle* adlı kitaptaki kültürel öge haritasını ortaya koymaktır. Nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizinin kullanıldığı çalışmada veriler içerik analizi yoluyla çözümlenmiştir. Ders kitabındaki metin ve etkinlikler 17 tema altında tasnif edilmiştir. Araştırma sonucunda toplam 659 kültürel öge tespit edilmiştir. Elde edilen bulgulara göre kitapta en çok yer verilen üç kültürel tema sırasıyla; *Değerler* ($f=111$; %16,84), *Yiyecek Kültürü* ($f=92$; %13,96) ve *Turistik ve Tarihî Yerler* ($f=84$; %12,74) olmuştur. Buna karşın kitapta kendine en az yer bulan üç kültürel temanın ise *Millî Spor* ($f=10$; %1,52), *Görsel Sanatlar* ($f=4$; %0,61) ve *Müzik, Müzik Aletleri ve Halk Oyunları* ($f=1$; %0,15) olduğu saptanmıştır. Çalışma sonucunda incelenen materyalin diğer Türkçe öğretim setleriyle kıyaslandığında yeterli sayıda kültürel öge barındırdığı ancak var olan kültürel öğelerin temalar arasında dengeli dağılmadığı; bununla birlikte hedef kültürün yanı sıra evrensel/kaynak kültür öğelerine de yer vererek öğrenciye kültürlerarası kıyaslama imkânı sunduğu görülmüştür. Araştırmadan elde edilen sonuçlar doğrultusunda hem incelenen eser hem de hazırlanacak yabancılara Türkçe öğretim materyalleri için kültür aktarımı ekseninde birtakım öneriler getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ders kitapları, İtalyan öğrenciler, kültür, kültür aktarımı, yabancı dil olarak Türkçe öğretimi.

CULTURAL ELEMENT TRANSFER IN TEXTBOOKS FOR TEACHING TURKISH AS A FOREIGN LANGUAGE: THE CASE OF “CORSO DI LINGUA TURCA (A1- B1) GÜLE GÜLE”

Research Article

Received: 03.04.2026 | Accepted: 15.07.2026 | Published: 31.08.2026

Abstract: While language serves as a communication tool, it is also the fundamental carrier of culture, transmitting a society's material and spiritual values from one generation to the next. Accordingly, the process of teaching a foreign language encompasses not only the transmission of linguistic structures but also the presentation of the cultural fabric inherent to that language to the learner. Textbooks, as the most concrete and accessible materials in this process, play a strategic role in reflecting the target culture and developing intercultural competence in learners. The main purpose of this study is to identify and map the cultural elements within the textbook *Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle*, which is specifically designed for teaching Turkish to Italians and is used in Italian universities. In this study, which employs document analysis—a qualitative research method—the data were analyzed through content analysis. The texts and activities within the textbook were classified under 17 distinct themes. As a result of the research, a total of 659 cultural elements were identified. According to the findings, the three most frequently featured themes were *Values* ($f=111$;

* Dr.; Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Rektörlük, Yabancı Diller Bölümü; ibrahim.erol@sbu.edu.tr 0000-0003-1294-3498

16.84%), *Food Culture* ($f=92$; 13.96%), and *Tourist and Historical Places* ($f=84$; 12.74%), respectively. In contrast, the themes with the least presence were *National Sports* ($f=10$; 1.52%), *Visual Arts* ($f=4$; 0.61%), and *Music, Musical Instruments, and Folk Dances* ($f=1$; 0.15%). The study concludes that while the analyzed material contains a sufficient number of cultural elements compared to other Turkish teaching sets, these existing elements are not distributed evenly across the themes; however, it still facilitates intercultural comparison for learners by integrating universal and source culture elements alongside the target culture. Based on the results obtained, several recommendations regarding cultural transmission are provided for both the analyzed work and future Turkish teaching materials for foreigners.

Keywords: Cultural transmission, culture, Italian learners, teaching Turkish as a foreign language, textbooks.

Giriş

Başkalarıyla uyum içerisinde yaşayabilmesi için insanların birbiriyle iletişimde olması gerekmektedir. İletişim ihtiyacını karşılayabilecek en temel unsur ise dildir (İleri ve Göçen, 2024, s. 77). TDK'ye (2018) göre dil, insanların düşündüklerini ve duyduklarını bildirmek için kelimelerle veya işaretlerle yaptıkları anlaşma olarak tanımlanmaktadır. Aksan (1977, s. 13) ise dili duygu, düşünce ve isteklerin bir toplumda anlam ve ses yönünden ortak kurallar ve öğelerden yararlanarak başka bireylere aktarılmasını sağlayan dizge olarak ifade etmektedir. Dil sayesinde insanlar olayları veya kavramları algılar, düşünür, eyleme geçer, konuşur, kendini ifade eder ve bildirişimde bulunur (Erişkon, 1996, s. 5). Dolayısıyla dil, sadece bir iletişim aracı olmaktan ziyade bireyin dünyayı anlamlandırma sürecinin ve toplumsal varoluşunun temel yapı taşıdır. Dil, kültür taşıyıcı özelliği de bünyesinde barındırmaktadır. Nitekim Aslan (2008, s. 118), dilin onu konuşan toplumların kültürünü taşıdığını, kültürün kaynağı ve taşıyıcısının da dil olduğunu belirterek dil ve kültürün birbirinden ayrı değerlendirilemeyeceğini ifade etmektedir. Tural (1988, s. 52), kültürü tarihsel süreçte sosyal etkileşimle kuşaktan kuşağa aktarılan, maddi ve manevi unsurların sentezinden oluşan sistemli bir bütün olarak tanımlamaktadır. Kültür, bireye aidiyet ve özgün bir kimlik kazandırmasının yanı sıra toplumsal bütünleşmeyi sağlar. Ayrıca kültürü kalıcı hâle getirdiği, yaşattığı ve yaşanabilmesi için sonraki zamanlara taşıdığı için dilin bir yansıması olarak değerlendirilir (Ertuğrul, 2015, s. 18).

Brooks'a (1986, s. 123) göre kültürel öğelerden arınmış bir iletişim yalnızca kavramların sembolize edilmesidir. Bu bağlamda dil öğrenmek bir dilin kelimelerini ve dil bilgisi kurallarını öğrenmenin yanı sıra bir kültür aktarımıdır. Kramsch (1993, s. 7), kültürel bağlam öğrenilmeden dilin öğrenilemeyeceğini ifade etmektedir. Benzer şekilde Byram ve Morgan (1994), kültür öğrenimini dil öğreniminin ayrılmaz bir parçası olarak görmektedir. Günümüze kadar birçok alanda tanımlanan kültür kavramı kendisine yabancı dil öğretimi alanında da yer bulmaktadır. Yabancı dil öğretiminde bir toplumun maddi ve manevi varlığı ile yazılı ve sözlü değerlerini oluşturan kültür kavramı ön plana çıkmaktadır (Demir ve Açık, 2011, s. 52). Yabancı dil öğretilirken beraberinde yabancı bir kültür de öğretilir. Öğrencilerin hedef dili daha iyi anlayabilmesi için kültürel özellikleri de öğrenmesi önem arz etmektedir (İşcan ve Yassıtış, 2018, s. 50).

Tomalin ve Stempleski (1993, s. 89) yabancı dil öğretiminde kültürel öğelerin de yer alması gerekliliğini vurgulamış ve şu açılardan gerekli olduğunu belirtmiştir:

- Öğrencide hedef kültürle ilgili merak uyandırması,

- Öğrencinin hedef kültürle ilgili bilgi toplayabilmesi,
- Hedef kültürle ilgili doğru genellemeler yapabilmesi ve objektif bakış açısıyla değerlendirebilmesi,
- İnsan davranışında kültürün etkisini kavrayabilmesi,
- Hedef kültürde benzer durumda gösterilen benzer tepkileri fark edebilmesi,
- Hedef dilde kelime ve kalıpların benzer şekillerde yan yana gelerek kültürün sonucu olarak anlamlı dizildiğinin farkına varması.

Bu yaklaşım, kültürel öğelerin dil öğretimini yalnızca bir yapı aktarımının ötesine taşıyarak öğrencinin hedef dili sosyal, psikolojik ve anlamsal bir bütünlük içinde anlamlandırmasına ve gerçek bir kültürlerarası iletişim yetkinliği geliştirmesine olanak tanıdığını ortaya koymaktadır. Hedef dildeki bütüncül anlamlandırma sürecinin ve kültürlerarası iletişim yetkinliğinin sınıf ortamındaki en somut, düzenli ve erişilebilir aracı olarak ders kitapları ön plana çıkmaktadır. Aksel ve Yıldız'a (2024, s. 1) göre hedef kültürün öğrencilere aktarımında kullanılan materyallerin başında gelen ders kitaplarının hedef dilin kültürünü en iyi şekilde yansıtmaları gerekir. Özkan (2013, s. 620), ders kitaplarını en hızlı erişilebilen, en pratik ve faydalı materyaller olarak nitelendirmektedir. Ders kitapları hedef dilin yapısını, söz varlığını ve dil bilgisi kurallarını öğretirken kültürünü tanıtarak öğrencilerin kendi kültürleriyle yeni öğrendikleri kültürü karşılaştırmalarına da olanak tanır (İleri ve Göçen, 2024, s. 78). Cortazzi ve Jin'e (1999, s. 199) göre yabancı dil öğretiminde kullanılan ders kitapları bir öğretmen, rehber, kaynak, eğitimci ve otorite gibi çok çeşitli görevler üstlenmektedir. İçerisindeki metinler ve etkinlikler aracılığıyla öğrencilerin kültürel farkındalık kazanmasını sağlar (İşcan ve Yassıtaş, 2018, s. 49).

Ders kitaplarındaki içeriğin rastgele oluşturulmaması, bilinçli ve belirli ölçütlere dayalı bir seçim sürecinden geçmesi gerekmektedir (Okur ve Keskin, 2013, s. 1621). Bu noktada yabancı dil ders kitaplarının kültürel ön yargılardan arındırılmış etkinlikler sunması önem arz etmektedir (Haley & Austin, 2004, s. 145). Kılıçkaya (2004, s. 2), her ders kitabının kendine özgü örtük bir program içerdiğini, dolayısıyla bu durumun sosyokültürel etkenleri, birtakım klişeleri ve genellemeleri barındırabileceğini vurgulamaktadır. Dolayısıyla ders kitapları, kültürel öğelerin aktarımında mutlaka öğrencilerin bakış açılarını göz önünde bulundurarak onların kültürel farkındalığına olumsuz etki edecek ön yargı, kalıplaşmış ifade ve yanıltıcı genellemeden arındırılmış nitelikli bir içeriğe sahip olmalıdır.

Ders kitaplarındaki kültürel temsillerin hangi düzeyde yer aldığı nesnel bir biçimde ortaya konulurken belirli ölçütlere dayalı analizlerin yapıldığı görülmüştür. Brooks (1986), Byram ve Morgan (1994), Avrupa Konseyi (2001), Ülker (2007), Kaili ve Çeltekin (2010), Tüm ve Sarkmaz (2012), Okur ve Keskin (2013), Ertuğrul (2015) ve Yılmaz (2022) ders kitaplarındaki kültürel öğeleri farklı inceleme kriterleri altında değerlendirmiştir. Ders kitaplarındaki kültür aktarımıyla ilgili yapılan çalışmalarda en çok Avrupa Konseyi (2001), Ülker (2007), Tüm ve Sarkmaz (2012), Okur ve Keskin (2013) ve Ertuğrul (2015) tarafından belirtilen kriterler kullanılmıştır (İleri ve Göçen, 2024).

Alan yazını incelendiğinde yabancı dil olarak Türkçe ders kitaplarındaki kültür aktarımını inceleyen araştırmalar mevcuttur (Tüm ve Sarkmaz, 2012; Okur ve Keskin, 2013; Ökten ve Kavanoz, 2014; Kutlu, 2015; Ertuğrul, 2015; Açıkgöz, 2018; Çetinkaya, 2018; Erdal vd., 2018; İşcan ve Yassıtaş, 2018; Işıkoğlu, 2019; Kılıç, 2019; Koparan, 2019; Sever, 2019; Altınok, 2020; Karakoç Öztürk, 2020; Mutlu ve Set, 2020; Yazıcı ve Göçen, 2021; Ayten, 2022; Uygun, 2022; Yılmaz, 2022; Aksel ve Yıldız, 2024; İleri ve Göçen, 2024 ve Yumru, 2026). Bu çalışmalarda kültürel ögeler farklı ölçütler açısından incelenmiş ve sonuçlar yorumlanmıştır.

1. Araştırmanın Amacı

Genel kitleye hitap eden ders kitaplarının dışında, yurt dışında belirli bir millete veya ana diline sahip olan bireylere yönelik olarak hazırlanan Türkçe öğretim materyallerinin hedef kültürü ne oranda barındırdığına dair kapsamlı analiz çalışmaları sınırlıdır. İtalya’da okutulan Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle adlı ders kitabı, daha önce Kara (2021) tarafından yapılan lisansüstü tez çalışmasında genel bir değerlendirmeye tabi tutulmuştur. Söz konusu çalışmada ders kitabı; görseller, metinler, dil bilgisi anlatımı, sözcük öğretimi, yöntem gibi çeşitli açılardan geniş bir perspektifle incelenmiş; kültür aktarımı konusu ise bu başlıkların arasında betimsel bir yaklaşımla, kitaptaki İtalyanca kültür köşeleri, yazınsal alıntılar ve mekân odaklı görseller üzerinden genel hatlarıyla değerlendirilmiştir. Mevcut çalışma ise kitabın yalnızca kültür aktarımı boyutuna odaklanarak bu alandaki metodolojik boşluğu doldurmayı amaçlamaktadır. Bu çalışmada Ertuğrul’un (2015) çalışmasından hareketle oluşturulan 17 kültürel tema çerçevesi merkeze alınmış; kitapta yer alan tüm kültürel ögeler tespit edilerek nicel veriler ışığında sistematik bir sınıflandırmaya tabi tutulmuştur. Böylece kitabın kültürel dokusu genel bir tespitten öteye taşınarak kültürel ögelerin hangi temalar altında ne yoğunlukta işlendiğini gösteren ayrıntılı ve istatistiksel bir tematik harita ortaya konmuştur. Bu amaç doğrultusunda aşağıdaki araştırma sorularına cevap aranmıştır:

1. Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle ders kitabında tespit edilen kültürel ögeler nelerdir?
2. Tespit edilen kültürel ögelerin temalara göre dağılımı nasıldır?

2. Yöntem

2.1. Araştırmanın Modeli

Çalışmada nitel araştırma yaklaşımları esas alınmıştır. Nitel araştırma; doküman analizi, gözlem, görüşme gibi nitel bilgi toplama yöntemlerinin kullanıldığı, olayların ve algıların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasına yönelik nitel bir sürecin izlendiği araştırma çeşididir (Yıldırım ve Şimşek, 2005). Nitel araştırma yöntemlerinden olan doküman analizi, araştırmacı tarafından belirli amaçlar doğrultusunda belirlenen problem durumu ile ilgili yazılı unsurların sistematik bir şekilde incelenmesi olarak tanımlanmaktadır (Ary vd., 2010). Bu kapsamda, çalışmada İtalyanlara Türkçe öğretimi için yazılan Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle adlı kitap kültürel ögeler açısından incelenmiştir.

2.2. Çalışma Materyali

Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle, İtalya'nın Lecce şehrinde bulunan L'Università del Salento'da kitabın yazıldığı dönemde Türk Dili ve Edebiyatı alanında doçent doktor olarak görev yapan Rosita D'Amora tarafından yazılmıştır. Kitap, 2012 yılında Milano merkezli Ulrico Hoepli Editore yayınevi tarafından basılmıştır. Öğrenci çalışma kitabı veya öğretmen kılavuzu bulunmayan ve yalnızca tek bir kitaptan oluşan 366 sayfalık eserin ISBN numarası 978-88-203-5115-1'dir. Diller İçin Avrupa Ortak Başvuru Metni esas alınarak hazırlanan kitap A1, A2 ve B1 dil seviyelerini kapsamaktadır. Kitap, fonetik sistemin ve ünlü uyumunun incelendiği 16 sayfalık giriş bölümünün ardından farklı temalar etrafında şekillenen 18 üniteden oluşmaktadır. Her ünite okuma metinleri ile başlamaktadır ve bu metinler kitaba dâhil olan bir ses CD'sinde seslendirilmiştir. Okuma metinlerinden sonra dil bilgisi açıklamaları yapılmış ve boşluk doldurma, açık uçlu sorular, bulmaca, eşleştirme gibi dil bilgisi ve dil geliştirme alıştırmaları verilmiştir. Kitabın arka kapağında, eserin özellikle Türkçe öğrenmek isteyen üniversite öğrencilerine yönelik tasarlandığı belirtilse de kendi kendine öğrenen diğer grupların da kullanımına uygun olduğu ifade edilmiştir. Bu çalışma kapsamında söz konusu kitapta yer alan okuma metinleri, dil bilgisi ve dil geliştirme alıştırmaları incelenmiştir.

2.3. Verilerin Analizi

Verilerin analizi içerik analizi yoluyla yapılmıştır. İçerik analizi, belirli kurallara dayalı kodlamalar yoluyla bir metnin bazı sözcüklerinin daha küçük içerik kategoriler ile özetlendiği yinelenabilir ve sistematik bir tekniktir (Büyüköztürk vd., 2017, s. 259).

Çalışmada Ertuğrul'un (2015) kültür öğelerini tespit etmek amacıyla oluşturduğu 16 temadan temel çerçeve olarak yararlanılmıştır. Ancak kodlama sürecinde araştırmacı ve alanda uzman bağımsız bir kodlayıcı, analiz edilen metinlerde mevcut temaların kapsamı dışında kalan dil öğelerinin yoğunluğunu tespit etmiş ve tasnife ek bir kategori dâhil edilmesi yönünde görüş birliğine varılmıştır. Bu doğrultuda yeni bir temanın uygunluğunu test etmek ve araştırmanın kapsam geçerliğini sağlamak amacıyla alanda uzman 5 öğretim üyesinin görüşüne başvurulmuştur. Uzman değerlendirmeleri sonucunda 16 temanın uygun olduğu ancak 17. tema olarak "Deyim ve Tekerlemeler" kategorisinin eklenmesi hususunda bir görüş birliğine varılmış ve verilerin analizi bu nihai tema listesi üzerinden tamamlanmıştır.

Çalışmada uzman görüşlerinin değerlendirilmesi amacıyla Lawshe (1975) tekniğine başvurulmuştur. Bu yaklaşıma göre, belirlenen maddelerin kapsam geçerliğinin test edilebilmesi için değerlendirme sürecine en az 5, en çok 40 uzmanın dâhil edilmesi gerekmektedir. Uzmanlardan elde edilen dönütler ışığında maddenin "Kapsam Geçerlik Oranı" (KGO) hesaplanır. KGO değeri; ilgili maddeyi "uygundur" şeklinde değerlendiren uzman sayısının, toplam uzman sayısının yarısına bölünmesi ve elde edilen sonuçtan 1 çıkarılması formülüyle tespit edilmektedir. Bu hesaplamalar neticesinde negatif değer alan maddeler doğrudan kapsam dışı bırakılırken pozitif değer alan maddelerin istatistiksel anlamlılığı kontrol edilir. Bu kontrol aşamasında, Veneziano ve Hooper (1997) tarafından oluşturulan (Akt. Yurdagül, 2005, s. 2) aşağıdaki değerlendirme ölçütleri referans alınmıştır:

Tablo 1*KGO Anlamlılık Değerleri*

Uzman Sayısı	Minimum Değer	Uzman Sayısı	Minimum Değer
5	0,99	25	0,37
10	0,62	30	0,33
15	0,49	35	0,31
20	0,42	40	0,29

Tablo 1'e göre 5 uzman görüşü alındığında madde kapsam geçerliğinin sağlanması adına görüş birliğine varılması gerekmektedir. Bu çalışmada 5 uzmandan görüş alındığından kapsam geçerliğinin sağlanması adına 0,99 değeri dikkate alınmış yani görüş birliği aranmıştır.

2.4. Araştırmanın Geçerlik ve Güvenirliği

Bu çalışmada iç ve dış geçerlik ölçütleri dikkate alınarak temalar altında toplanan kültürel öğelerin tutarlılığı kontrol edilmiş; araştırmanın modeli, çalışma materyali ve verilerin analizi şeffaf biçimde adım adım raporlanmıştır. Tespit edilen kültürel öğelerin temalar altında toplanmasında Ertuğrul (2015) tarafından belirlenen ölçütler temel alınmıştır. Tüm dokümanlar ve veri setleri olası bir teyit ihtiyacında araştırmacılara sunulmak üzere kayıt altına alınarak arşivlenmiştir.

Araştırmanın güvenirliliğini üst düzeye çıkarmak ve olası yanlılıkların önüne geçmek amacıyla kodlama süreci, araştırmacının yanı sıra yabancılara Türkçe öğretimi alanında uzman bağımsız bir kodlayıcı tarafından yürütülmüştür. Kodlayıcılar, tespit edilen öğelerin temalara yerleştirilmesi sürecini ayrı ayrı değerlendirmiş ve ardından sonuçlar karşılaştırılmıştır. İki kodlayıcı arasındaki uyum oranının belirlenmesinde Miles ve Huberman (1994, s. 64) tarafından alan yazınına kazandırılan "Güvenirlik = Görüş Birliği / (Görüş Birliği + Görüş Ayrılığı)" formülünden yararlanılmıştır.

Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle ders kitabı incelendiğinde başlangıç aşamasında toplam 724 kültürel aktarım ögesi tespit edilmiştir. İki uzman tarafından yapılan çapraz değerlendirmeler neticesinde 65 kültürel ögenin sınıflandırılmasında görüş ayrılığı yaşanmış ve bu unsurlar kapsam dışı bırakılarak araştırmadan çıkarılmıştır. Kalan 659 kültürel unsur üzerinde ise tam bir görüş birliğine varılmıştır. Elde edilen bu veriler söz konusu güvenilirlik formülüne uygulandığında şu sonuç elde edilmiştir:

$$\text{Güvenirlik Hesaplaması: } 659 / (659 + 65) = 0,91$$

Nitel araştırmaların içsel tutarlılığını gösteren kodlayıcı denetimi ilkelerine göre uzmanlar arası görüş birliğinin en az %80 oranında olması çalışmanın güvenilir kabul edilmesi için yeterli bir ölçüt olarak görülmektedir (Miles & Huberman, 1994). Bu araştırmada elde edilen %91'lik (0,91) tutarlılık oranı, beklenen minimum değer üzerinde. Bu sonuç Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle ders kitabından elde edilen verilerin analizinde kodlayıcılar arası yüksek düzeyde uyum sağlandığını ve araştırmanın bilimsel açıdan güvenilir olduğunu ortaya koymaktadır.

3. Bulgular

3.1. Birinci Alt Probleme Yönelik Bulgular

“Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle ders kitabında tespit edilen kültürel öğeler nelerdir?” sorusuna yanıt almak için kültürel öğeler seçilme kriterleri ile birlikte listelenmiştir. Birinci alt probleme ilişkin bulgular aşağıda belirtilmiştir:

Değerler teması kapsamında temel düzeyde aile ve akrabalık ilişkilerini yansıtan (*anne, dayı, kuzen, büyükanne vb.*) öğeler ile komşuluk ve misafirlik bağlarını ifade eden (*dostluk, komşu*) öğeler tespit edilmiştir. Orta düzey ölçütlerine uygun olarak millî ve toplumsal değerlere (*Atatürkçülük, cumhuriyet, vatan vb.*) vurgu yapılan kitapta; *Osmanlı İmparatorluğu, padişah, sadrazam, yeniçeri, Tanzimat* ve *Harf Devrimi* gibi tarihî olgulara da yer verilmiştir. Kültürel miras ve millî kimliğin kurucu unsurları olarak değerlendirilen bu tarihî öğelerin yanı sıra erdemler ve ahlaki değerleri içeren (*dürüstlük, saygı, empati vb.*) ifadeler ile nezaket bildiren (*Bey, Hanım, hanımefendi*) ifadeler de yine bu tema içerisinde kültürel aktarım ögesi olarak kodlanmıştır.

Turistik ve Tarihî Yerler temasında temel düzeye uygun olarak *İstanbul, Ankara, Adana, Antalya* gibi şehirler ve *Anıtkabir, Ayasofya, Topkapı Sarayı* gibi yapılar; orta düzeye uygun olarak *Pamukkale, Ölüdeniz, Peri Bacaları* gibi doğal güzellikler ile *Ege, Karadeniz* gibi bölgeler saptanmıştır. İleri düzey ölçütlerindeki tarihi binalar bağlamında ise *Pera Palas Oteli, Emek Sineması, Çemberlitaş Hamamı* gibi öğeler tespit edilmiştir.

Yiyecek Kültürü teması kapsamında sık tüketilen günlük kahvaltılıkler ile yemekler (*çorba, döner, simit, beyaz peynir, yumurta, zeytin vb.*) temel/orta düzey bağlamında tespit edilmiştir. İleri düzey bağlamında geleneksel Türk tatlılarına/yemeklerine örnek olarak *künefe, fıstıklı kadayıf, iskender kebab, zeytinyağlı biber dolması* gibi öğeler saptanmıştır.

Kişiler Arası İletişim temasında temel düzey ölçütlerine paralel olarak *merhaba, nasılsın, lütfen, teşekkür ederim, iyi akşamlar* gibi kalıplar; orta/ileri düzey bağlamında ise *Allahısmarladık, afiyet olsun, geçmiş olsun, gözün aydın* gibi kalıplaşmış iyi dilek, temenni ve özür ifadeleri bulunmuştur.

Meslekler teması kapsamında temel düzey olarak *asker, doktor, öğretmen, polis, hemşire* gibi sık karşılaşılan meslekler; orta/ileri düzey olarak daha spesifik olan *kazıbilimci, gazeteci, cerrah, pilot* gibi meslekler tespit edilmiştir. Ayrıca Türk sokak kültürüne özgü *çaycı, simitçi, piyangocu* gibi hizmet meslekleri de kültürel öğeler olarak saptanmıştır.

Ekonomik Hayat temasında temel düzeyde *banka, kira, maaş, market, alışveriş yapmak, kredi kartı* gibi öğeler mevcutken orta/ileri düzeyde *ekmek parası, güle güle kullanın, hayırlı işler, üstü kalsın, pazarlık etmek* gibi kültürel deyim ve kalıplara yer verildiği görülmüştür.

Deyim ve Tekerlemeler teması kapsamında *açık kapı bırakmak, pot kırmak, eli kolu bağlı olmak, kılı kırk yarmak* gibi çok sayıda deyim ile *neyse halim çıksın falım* gibi tekerlemeler dilin zenginliğini yansıtan bir başlık altında tasnif edilmiştir.

Önemli Şahsiyetler temasında temel/orta düzeye uygun olarak *Zülfü Livaneli, Fatih Akın* gibi yaşayan isimler; ileri düzeye uygun olarak ise *Atatürk, Fatih Sultan Mehmet, Kanuni Sultan*

Süleyman, Pirî Reis gibi Türk tarihi için oldukça önemli olan tarihi şahsiyetlerin mevcut olduğu görülmüştür.

Türk Edebiyatı teması kapsamında temel düzeyde *mektup, ninni*; orta düzeyde *biyografi, fıkra, hikâye* gibi türler tespit edilmiştir. İleri düzey ölçütüne uygun biçimde *Orhan Pamuk, Nâzım Hikmet Ran, Yaşar Kemal, Elif Şafak* gibi yazar/şairler ile *Yaprak Dökümü, Benim Adım Kırmızı* gibi eserler ve *Keloğlan, Nasrettin Hoca* gibi halk edebiyatı figürlerinin kültürel öğeler olarak kullanıldığı belirlenmiştir.

Müzik, Müzik Aletleri ve Halk Oyunları teması kapsamında popüler Türk müziği kapsamında yer alan *Sezen Aksu* tespit edilmiştir.

Görsel Sanatlar temasında temel düzeyde Türk sinemasından *Babam ve Oğlum*; orta düzey sanatsal etkinlik ve mekânlara örnek olarak *İstanbul Modern*; ileri düzeyde ise *ebru sanatı* ve *Karagöz* gibi geleneksel öğeler tespit edilmiştir.

İçecek Kültürü teması kapsamında temel/orta düzey ölçütleriyle birebir örtüşecek şekilde günlük hayatta sık tüketilen *çay, ayran, limonata, kahve, su, süt* gibi içecekler saptanmıştır. İleri düzey ölçütlerde belirtilen az tüketilen içeceklerle *rakı, bira* gibi örnekler verilebilir.

Türk Âdetleri temasında ileri düzey kültürel öğeler bağlamında *kahve falı baktırmak, hamam* ve *kahvehane* kültürü, *çay-simit* ritüeli, *hediye getirmek* ile büyüklere saygı amaçlı *elini kalbine götürmek* gibi Türk âdetleri saptanmıştır.

Dinî Unsurlar teması kapsamında ileri düzey ölçütüne uygun olarak *Ramazan ayı, Kurban Bayramı, cami, dua, derviş, minare, başörtüsü, Şeker Bayramı* gibi inanç öğeleri ve *gâvur* gibi sosyokültürel terimler tespit edilmiştir.

Kutlama ve Festivaller temasında temel düzeyde *anneler günü, doğum günü, yılbaşı*; orta/ileri düzey bağlamında *Antalya Altın Portakal Film Festivali, İstanbul Film Festivali* ile *29 Ekim Cumhuriyet Bayramı* gibi millî bayramların mevcut olduğu görülmüştür.

Atasözleri teması kapsamında *Bugünün işini yarına bırakma, İyilik eden iyilik bulur* gibi temel düzeyde gerçek anlamlı; *Bahşiş atın dişine bakılmaz, Sakla samanı, gelir zamanı* gibi orta düzeyde kısmen mecaz anlamlı ve *Balık baştan kokar, Gönül ferman dinlemez* gibi ileri düzeyde kullanılan tamamen mecaz anlamlı atasözleri tespit edilmiştir.

Millî Spor teması altındaki öğelerin sınıflandırılmasında diğer temalarda olduğu gibi araştırmanın temelini oluşturan ölçütler Ertuğrul (2015) esas alınmıştır. Belirlenen bu çerçevede doğrultusunda ilgili tema kapsamında temel düzeye uygun biçimde gündemde yer alan ve sıkça geçen sporlar olan *futbol, basketbol, yüzme*; orta düzeye uygun olarak daha az karşılaşılan sporlardan *kürek çekme, tenis, yoga, boks* gibi evrensel spor dalları ile ileri düzeye uygun biçimde geleneksel bir kültürel motif olarak *at binmek* ögesi saptanmıştır.

3.2. İkinci Alt Probleme Yönelik Bulgular

"Tespit edilen kültürel öğelerin temalara göre dağılımı nasıldır?" sorusuna yanıt almak için kültürel öğelerin temalara göre sayısal dağılımı ve yüzdelik oranları aşağıda gösterilmiştir:

Tablo 2

Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle Ders Kitabındaki Kültürel Öğelerin Sayısının Temalara Göre Dağılımı

Temalar	f	%
1. Değerler	111	16,84
2. Yiyecek Kültürü	92	13,96
3. Turistik ve Tarihî Yerler	84	12,74
4. Meslekler	75	11,38
5. Kişiler Arası İletişim	61	9,26
6. Deyim ve Tekerlemeler	47	7,13
7. Ekonomik Hayat	46	6,98
8. Türk Edebiyatı	32	4,86
9. Önemli Şahsiyetler	22	3,34
10. İçecek Kültürü	18	2,73
11. Türk Âdetleri	17	2,58
12. Atasözleri	15	2,28
13. Dinî Unsurlar	12	1,82
14. Kutlama ve Festivaller	12	1,82
15. Millî Spor	10	1,52
16. Görsel Sanatlar	4	0,61
17. Müzik, Müzik Aletleri ve Halk Oyunları	1	0,15
Toplam	659	100

Tablo 2'ye göre ders kitabında yer alan kültürel aktarım öğeleri en çok şu üç temada görülmektedir; *Değerler* ($f=111$), *Yiyecek Kültürü* ($f=92$) ve *Turistik ve Tarihî Yerler* ($f=84$). Diğer temalar kullanım sıklığına göre şu şekilde sıralanmaktadır: *Meslekler* ($f=75$), *Kişiler Arası İletişim* ($f=61$), *Deyim ve Tekerlemeler* ($f=47$), *Ekonomik Hayat* ($f=46$), *Türk Edebiyatı* ($f=32$), *Önemli Şahsiyetler* ($f=22$), *İçecek Kültürü* ($f=18$), *Türk Âdetleri* ($f=17$) ve *Atasözleri* ($f=15$). Kitapta *Dinî Unsurlar* ($f=12$) ve *Kutlama ve Festivaller* ($f=12$) temalarına ait kültürel öğelerin eşit sayıda tespit edildiği görülmektedir. Ders kitabında kendine en az yer bulan üç tema ise; *Millî Spor* ($f=10$), *Görsel Sanatlar* ($f=4$) ve *Müzik, Müzik Aletleri ve Halk Oyunları* ($f=1$) olarak sıralanmaktadır.

Sonuç ve Öneriler

Bir dili öğrenmek o dilin dil bilgisi kuralları ile sınırlı tutulamaz. Dil öğrenim süreci o dilin konuşulduğu toplumun yaşayış biçimini, değerlerini ve düşünce dünyasını anlamayı da kapsar. Çünkü dil ve kültür birbirini tamamlayan ve birbirinden ayrı düşünülmesi mümkün olmayan iki temel olgudur (Boylu, 2014, s. 20). Kültürü oluşturan tüm unsurlar dil aracılığıyla nesilden nesile aktarılırken dil aynı zamanda kültürü bünyesinde barındıran asli bir kültür taşıyıcısı rolü üstlenmektedir (Akpınar, 2010, s. 10). Dilin üstlendiği bu taşıyıcı rol, yabancı dil öğretimi yalnızca yapısal kuralların aktarıldığı bir süreç olmaktan çıkarıp sözcüklerin ardındaki toplumsal anlamların da keşfedildiği çok boyutlu bir sürece dönüştürür. Bu bağlamda kültür aktarımı, öğrencinin dil becerileri kazanmasının yanı sıra hedef dilin konuşulduğu toplumla sağlıklı iletişim kurabilmesi için elzem olan kültürel farkındalık kazanmasını hedefler.

Kültürel öğelerin aktarımında en temel ve yönlendirici araçlardan biri ders kitaplarıdır. Bu açıdan ders kitaplarının kültürel öge aktarımı açısından incelenmesi önem arz etmektedir.

Yabancı dil olarak Türkçe öğretimi alanında, ortak ana dilini konuşan ve benzer kültürel birikime sahip olan bir gruba yönelik hazırlanan ders kitaplarındaki kültürel aktarımların incelenmesi, kültürlerarası iletişimin ne ölçüde başarılı olduğunu anlamak açısından büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmada, Türkçe öğrenen İtalyan öğrenciler için yazılmış olan Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle ders kitabındaki metinler ve etkinlikler Ertuğrul (2015) tarafından hazırlanan çerçeve doğrultusunda kültürel öğeler temel alınarak incelenmiş, tespit edilen öğeler niceliksel olarak ortaya konmuş ve bu veriler kültür aktarımı ekseninde tartışılmıştır.

Türkçenin temel dil bilgisi kurallarını ve alıştırmalarını A1, A2 ve B1 seviyelerinde sunan bu kitapta tespit edilen 659 kültürel öge, kitabın dil yapıları sunumu dışında bir kültür ögesi aktarım vasıtası olarak değerlendirilebileceğini göstermektedir. İleri ve Göçen (2024) tarafından bu çalışmayla benzer ölçütler kullanılarak gerçekleştirilen ders kitabı incelemesinde A1, A2 ve B1 seviyelerinde toplam 330 adet kültürel aktarım ögesi tespit edilmiştir. Bu sayı Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle kitabında yer alan öğelerin sayısının yaklaşık yarısına karşılık gelmektedir. Sever (2019) tarafından gerçekleştirilen çalışmada farklı bir Türkçe öğretim setinde 5 seviye için toplam kültürel öge sayısı 108 olarak tespit edilmiştir. Yazıcı ve Göçen (2021) ise inceledikleri başka bir yabancı dil olarak Türkçe eğitim setinde 6 seviye için toplam 1083 kültürel öge tespit etmiştir. Okur ve Keskin (2013), araştırmalarında incelediği temel seviye ders kitaplarında kültürel öğelere az yer verildiği ve daha fazla yer verilebileceğini savunmuştur. Yabancı dil olarak Türkçe öğretimi ders kitaplarında somut olmayan kültürel mirasın aktarımını inceleyen Karakoç Öztürk (2020), temel seviyede somut olmayan kültürel miras unsurlarının üst seviyelere göre daha az sayıda ve yetersiz olduğunu ifade etmiştir. Yapılan araştırmalar göz önünde bulundurulduğunda Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle ders kitabının en çok kültürel aktarım ögesine sahip Türkçe kitapları arasında olduğu anlaşılmaktadır. Ancak elde edilen toplam sayıdaki bu niceliksel zenginliğe rağmen, kültürel öğelerin temalar arasındaki dağılımının dengeli olmadığı; bazı temaların çok yoğun işlenirken bazılarının geri planda kaldığı saptanmıştır.

Kitapta en yoğun aktarılan üç temanın *Değerler*, *Yiyecek Kültürü* ve *Turistik ve Tarihî Yerler* temaları olduğu belirlenmiştir. *Değerler* kategorisinde *Atatürkçülük*, *hürriyet*, *sevinç* gibi soyut kavramlarla birlikte *abla*, *ağabey*, *komşu*, *akraba* gibi toplumsal dokuyu oluşturan kavramlara bolca yer verilmiştir. Bu tür sosyal ilişkileri yansıtan öğelerin metinlerde sıkça yer bulması öğrencilerin Türk toplumunun gündelik yaşantısını ve iletişim dinamiklerini kavrayarak hedef dilin sosyokültürel yapısına aşinalık kazanmalarına yardımcı olmaktadır. *Yiyecek Kültürü* ve *Turistik ve Tarihî Yerler* temalarındaki yoğunluk, kitabın coğrafya ve gastronomi açısından kültürel öğeleri aktarmadaki güçlü yönünü ortaya koymaktadır. Bir bölgenin orman, nehir, deniz, göl gibi doğal güzelliklerinin ve sofrası kültürü, geleneksel yiyecekler gibi mutfak özelliklerinin aktarılması öğrencide o bölgeye karşı bir ilgi uyandıracaktır. Bu çalışmayla benzer şekilde Yazıcı ve Göçen (2021) ve İleri ve Göçen (2024) tarafından gerçekleştirilen çalışmalarda incelenen yabancı dil olarak Türkçe öğretimi ders kitaplarında en fazla bulunan üç temadan ikisinin *Değerler* ve *Yiyecek Kültürü* olduğu belirlenmiştir. Erdal vd. (2018) ve Aksel ve Yıldız (2024) tarafından yapılan araştırmada incelenen ders kitaplarında *Coğrafya* ve *Mekân* önemli turistik ve tarihî yerleri içerdiğini

belirtmiştir. Ancak Bayraktar (2015) ve Aksel ve Yıldız (2024) yaptıkları çalışmalarda inceledikleri Türkçe ders kitaplarındaki yeme içmeye dair kültürel aktarım öğelerini yetersiz olarak nitelendirmişlerdir. Yumru (2026), incelediği üç Türkçe eğitim setinin ikisinde yeme-içme kültürü ile ilgili bilginin oldukça az olduğunu vurgulamıştır. Ayrıca Aksel ve Yıldız (2024), araştırmasında değerler kültürünü yansıtan komşuluk, evlilik, akrabalık, evlilik gibi öğelere yer verilmediğine dikkat çekip değerler kültürünü yansıtan öğelerin olabildiğince çok yer alması gerektiğini belirtmiştir. Yani eksikliği vurgulanan bu temaların incelenen kitapta en yoğun aktarılan kategoriler olması, materyalin bu temalarda öğrenciye kültürel farkındalık kazandırmak için destekleyici bir zemin oluşturduğunu göstermektedir.

Kişiler Arası İletişim temasında yer alan öğeler, toplumu oluşturan bireyler arasında dilin işlevsel kullanımını yansıtmaktadır. Sever (2019), Yazıcı ve Göçen (2021) ve İleri ve Göçen (2024) tarafından gerçekleştirilen çalışmalarda söz konusu tema kapsamında kültürel aktarım öğelerinin temel düzeyde tespit edildiği, ileri düzey ders kitaplarında ise bu temayı içeren veri tespit edilemediği ifade edilmiştir. Mutlu ve Set (2020) inceledikleri ileri düzey farklı ders kitaplarında en az kullanılan kültürel ögenin kişiler arası ilişki kategorisinde toplandığını belirtmiştir. Bu bağlamda düşünüldüğünde Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle kitabı ileri düzey bir ders kitabı olmadığından *Kişiler Arası İletişim* temasının yoğun bir şekilde mevcut olması doğal bir sonuç olarak değerlendirilebilir.

En az aktarılan üç temanın *Millî Spor*, *Görsel Sanatlar* ve *Müzik*, *Müzik Aletleri* ve *Halk Oyunları* olduğu görülmektedir. Benzer şekilde İleri ve Göçen (2024) tarafından yapılan çalışmada incelenen yabancı dil olarak Türkçe öğretimi ders kitaplarında kendine en az yer bulan üç temadan birinin *Millî Spor* olduğu görülmüştür. Yabancılar Türkçe öğretiminde hedef kültürün müziğini ve halk oyunlarını yansıtacak öğelere yer verilmesi beklenmektedir. Ancak bu çalışmada incelenen ders kitabında, Türk popüler müziğinden sadece *Sezen Aksu* ismine yer verildiği; Türk Sanat Müziği, Türk Halk Müziği veya *zeybek*, *horon* gibi geleneksel halk oyunlarına değinilmediği tespit edilmiştir. Benzer bir sınırlılık *Görsel Sanatlar* temasında da göze çarpmaktadır. Türk kültürünün estetik ve seyirlik zenginliğini yansıtmayı beklenen bu kategoride minyatür, hat sanatı, çinicilik, Türk tiyatrosu veya Türk resim sanatı gibi kültür aktarımında önemli rol oynayan unsurlara değinilmemiştir. Bu bağlamda, incelenen ders kitabı *Müzik*, *Müzik Aletleri* ve *Halk Oyunları* ile *Görsel Sanatlar* ölçütleri açısından nicelik olarak yetersiz bulunmuştur. Öğrencilerin bu alanlarda hedef kültüre yönelik farkındalığını ve kültürlerarası iletişim yetisini etkileyecek bazı eksikliklerin mevcut olduğu görülmüştür.

Yabancı dil öğrencilerinin kültürel farkındalık kazanabilmesi için hedef kültüre bir şekilde maruz kalmaları gerektiği düşünüldüğünde niceliksel fazlalık önem arz etmektedir ancak kültürel aktarım bağlamında niteliksel bir başarıyı kesin olarak sağlayamayabilir. Kültür aktarımının etkili bir şekilde sağlanabilmesi için önemli olan faktör uygun görsellerin ve/veya metinlerin seçimine azami özen gösterilmesidir (Almalı, 2019, s. 91). Bu bağlamda kültürel öğelerin kitap içerisinde izole birer sözcük olarak verilmesi öğrencide kültürlerarası bir farkındalık yaratmak için yeterli olmayabilir. Hedef kültüre ait bir geleneğin, yöresel bir yiyeceğin veya kişiler arası iletişim kalıbının; okuma parçaları, günlük yaşamı yansıtan diyaloglar ve destekleyici görsellerle bütünleştirilerek sunulması elzemdir. Aksi takdirde

metnin bağlamına organik bir biçimde yerleştirilmeyen kültürel öğeler, öğrencinin zihninde mekanik bir sözcük ezberinden öteye geçemez. Dolayısıyla bir ders kitabındaki yüksek kültürel öge sayısının, öğrencide gerçek anlamda bir kültürel farkındalığa dönüşebilmesi için bu öğelerin sosyokültürel kullanım bağlamlarıyla birlikte aktarılması kritik bir öneme sahiptir.

Öğrenciye hedef kültürle farklı kültürleri karşılaştırma imkânı sunulduğunda evrensel bir aktarım gerçekleşmiş olacaktır. İşcan ve Yassıtay (2018) tarafından yabancı dil öğretim kitaplarında kültürel öğelerin aktarımı konusunda yerel öğeler kadar evrensel öğelerin de aktarımının olması gerektiği ifade edilmiştir. Yılmaz (2012), hedef kültürün yanı sıra öğrencinin kendi kültüründen ve evrensel kültürden öğeler içeren ve öğrencilerin bunlar arasında karşılaştırma yapmalarını sağlayan ders kitaplarının seçilmesinin önem taşıdığını vurgulamıştır. Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle ders kitabında da İtalyan öğrencilerin ilgisini çekebilmek amacıyla *Parmesan peyniri*, *Torino*, *Roma*, *Kolezyum*, *Caravaggio* gibi İtalya'dan birçok kültürel öğeye yer verilmesi öğrencilerin kendi kültürlerini de öğrenme sürecine dahil etmesine fırsat tanımaktadır. Ancak bu kültürel öğeler hedef kültür bağlamında değerlendirilemeyeceğinden araştırmanın kapsamı dışında bırakılmıştır.

Çalışma kapsamında elde edilen verilerle ulaşılan sonuçlar ışığında söz konusu ders kitabı ve sonraki ders kitapları/materyaller için kültürel aktarım bağlamında öneriler sunulmuştur:

- Hedef kültürün sanatsal ve kültürel zenginliğini yansıtmak amacıyla; Türk Sanat/Halk Müziğine, geleneksel halk oyunlarına (zeybek, horon vb.), hat, minyatür, çinçilik ve geleneksel tiyatro gibi sanatsal öğelere ve doğrudan Türk kültürüne özgü yağlı güreş, cirit, okçuluk, mangala gibi geleneksel sporlara daha fazla yer verilerek temalar arası niceliksel dengesizlik giderilebilir.
- Ders kitaplarında hedef dilin kültür öğelerinin yanı sıra kaynak ve evrensel kültürden de öğelerin bulunması öğrencilerin kıyas yapmasına, öğrenme dünyalarını genişletmeye katkıda bulunacağından hazırlanacak materyallerde bu çok yönlü aktarım stratejisinin devam ettirilmesinin faydalı olacağı öngörülmektedir.
- Kültür öğelerinin izole sözcükler olarak kalmaması ve bağlam içinde sunulabilmesi için otantik metinler, diyaloglar ve görsellerle desteklenmesi; bu doğrultuda ünite sonlarındaki kültür köşelerinin sayısının artırılması kültür aktarımına katkı sunabilir.
- Farklı hedef kitlelere yönelik yazılan yabancı dil olarak Türkçe öğretimi ders kitaplarının kültür aktarım öğeleri incelenip karşılaştırmalı çalışmalar yapılabilir.
- Bu çalışmada, İtalya'da üniversitelerde okutulan Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle adlı Türkçe ders kitabı 17 tema çerçevesinde analiz edilmiştir. Söz konusu kitap, kültürel anlamda farklı kavramsal çerçeveler bağlamında analiz edilebilir.

Kaynakça

- Açıkgöz, E. (2018). *Yabancı dil olarak Türkçe öğretimi ders kitaplarında kültür aktarımı: Yeni Hitit yabancılar için Türkçe ders kitabı: A1-A2 düzeyi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi.
- Akpınar, M. (2010). *Deyim ve atasözlerinin yabancılarla Türkçe öğretiminde kullanımı üzerine bir araştırma* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Gazi Üniversitesi.

- Aksan, D. (1977). *Her yönüyle dil. Ana çizgileriyle dilbilimi I*. Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Aksel, A., & Yıldız, Ü. S. (2024). Yabancılar Türkçe öğretiminde ders kitabındaki kültürel unsurların incelenmesi: Uludağ Türkçe Öğretim Seti (A2) örneği. *Bezgek Yabancılar Türkçe Öğretimi Dergisi*, 3(1), 1-16. <https://doi.org/10.56987/bezgek.1425708>
- Almalı, M. (2019). *Yabancı dil olarak Türkçe ders kitaplarında kültürel unsurların kullanımı: Yunus Emre Enstitüsü Yedi İklim Türkçe Öğretim Seti örneği (C1 – C2 seviyesi)* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi.
- Altınok, K. (2020). Kültürel miras ve dil öğretimi bağlamında Gazi Tömer Yabancılar İçin Türkçe Öğretim Seti. *Uluslararası Halkbilimi Araştırmaları Dergisi*, (5), 223-246. <https://izlik.org/JA59YH92EU>
- Ary, D., Jacobs, L. C., & Sorensen, C. (2010). *Introduction to research in education* (8th ed.). Thomson Wadsworth.
- Aslan, Y. (2008). Yabancı dil eğitiminde dikkat edilmesi gereken noktalar. S. Ağlıdere, ve N. Ceviz (Dü.), *Türkiye’de Yabancı Dil Eğitimi Ulusal Kongresi Bildiri Kitabı* (s. 118-123). Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Yayını.
- Avrupa Konseyi (2001). *Common European framework of reference for languages: Learning, teaching, assessment*. Cambridge University Press.
- Ayten, T. (2022). *Türkçe öğretimi hedefiyle yazılan Türkçe Yaşamak B2 ders kitabı ve çalışma kitabı okuma metinlerinin kültür aktarımı açısından incelenmesi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi.
- Bayraktar, F. B. (2015). *Yabancılar Türkçe öğretiminde faydalanan kitapların kültürel unsurların aktarımı açısından değerlendirilmesi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Gazi Üniversitesi.
- Boylu, E. (2014). Dil-kültür ilişkisi ve İran’da Türkçe öğretimine etkisi. *Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 16(Özel Sayı 2), 19-28. <https://doi.org/10.18493/kmusekad.52839>
- Brooks, N. (1986). Culture in the classroom. J. M. Valdes (Ed.), In *Culture Bound* (pp. 123-129). Cambridge University Press.
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., & Demirel, F. (2017). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Pegem Akademi.
- Byram, M., & Morgan, C. (1994). *Teaching-and-learning language-and-culture*. Multilingual Matters Ltd.
- Cortazzi, M., & Jin, L. (1999). Cultural mirrors. E. Hinkel (Ed.), In *Culture In Second Language Teaching and Learning* içinde (pp. 196-219). Cambridge University Press.
- Çetinkaya, E. (2018). *Yabancılar Türkçe öğretimi ders kitaplarında kültürel unsurlar: Yedi İklim Türkçe örneği*. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi.

- Demir, A., & Açık, F. (2011). Türkçenin yabancı dil olarak ğretiminde kültürlerarası yaklaşım ve seçilecek metinlerde bulunması gereken zellikler. *Türk Bilim Araştırmaları*, 30, 51-72. <https://izlik.org/JA28EE69YY>
- Erdal, K., Dağdeviren, İ., Gökhan, O., şen, H. H., & şenay, E. (2018). Yabancılar Türkçe ğretimi ders kitaplarında kültürel geler (A2 Düzeyi). *TRK Uluslararası Dil Edebiyat ve Halk Bilimi Araştırmaları Dergisi*, 1(12), 11-23. <https://izlik.org/JA29TE88MH>
- Erişkon, B. (1996). *Yabancı dil olarak Almanca ders kitaplarında ülke bilgisi ve kültür aktarımı* [Yayımlanmamış doktora tezi]. İstanbul Üniversitesi.
- Ertuğrul, M. (2015). *Yabancı dil olarak Türkçenin ğretiminde kullanılan kitaplarda kültür aktarımı* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Gazi Üniversitesi.
- Haley, M. H., & Austin, T. Y. (2004). *Content-based second language teaching and learning: An interactive approach*. Pearson Education.
- Işkoğlu, D. (2019). Yabancı dil olarak Türkçe ğretimi C1 ders kitaplarında hedef kültüre yönelik metinlerde değerler. *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 64, 553-562. <https://doi.org/10.14222/Turkiyat3848>
- İleri, A., & Göçen, G. (2024). Yabancı dil olarak Türkçe ders kitaplarındaki kültürel unsurlar: Yeni İstanbul rneėi. *Bezgek Yabancılar Türkçe ğretimi Dergisi*, 3(2), 76-106. <https://izlik.org/JA62TT36BX>
- İşcan, A., & Yassıtaş, T. (2018). Yabancı dil olarak Türkçe ğretimi ders kitaplarında kültür aktarımı: Yedi İklim Türkçe ğretim Seti rneėi (B1-B2 düzeyi). *Aydın Tmer Dil Dergisi*, 3(1), 47-66. <https://izlik.org/JA48CC63MT>
- Kaili, H., & elte, A. (2010). Türkçe okuma kitabı. 8. *Dünyada Türkçe ğretimi Sempozyumu Bildirileri*, (s. 134-145).
- Kara, F. (2021). *İtalya'da okutulan "Corso di lingua turca" adlı yabancı dil olarak Türkçe ğretimi ders kitabının incelenmesi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Hacettepe Üniversitesi.
- Karakoç ztrk, B. (2020). Yabancı dil olarak Türkçe ğretiminde somut olmayan kültürel mirasın aktarımı. *Çukurova Üniversitesi Türkoloji Araştırmaları Dergisi*, 5(2), 288-312. <https://doi.org/10.32321/cutad.781673>
- Kılıç, F. (2019). *Kültürel geler açısından yabancı dil olarak Türkçe ğretiminde kaynak incelemesi: Türkçeye Yolculuk b1-b2 ve Altay Türkçe ğreniyorum b1-b2 rnekleri* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Sakarya Üniversitesi.
- Kılıçkaya, F. (2004). Guidelines to evaluate cultural content in textbooks. *The Internet TESL Journal*, 10(12), 1-5. Web: <http://iteslj.org/Techniques/Kilickaya-CulturalContent/>
- Koparan, B. (2019). *Yabancı dil olarak Türkçe ğretiminde Türk kültür ögelerinin aktarımına ilişkin ėrenci ve ğretim elemanı görüşleri ile ders kitaplarının incelenmesi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Akdeniz Üniversitesi.

- Kramsch, C. (1993). *Context and culture in language teaching*. Oxford University Press.
- Kutlu, A. (2015). Yabancılar Türkçe öğretiminde kültürün araç olarak kullanımı: Gazi Yabancılar İçin Türkçe Öğretim Seti örneği (B1- B2 seviyesi). *K.Ü. Kastamonu Eğitim Dergisi*, 23(2), 697-710.
- Lawshe, C. H. (1975). A quantitative approach to content validity. *Personnel Psychology*, 28, 563-575.
- Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook*. Sage.
- Mutlu, H. H., & Set, G. (2020). Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde kullanılan C1 seviye ders kitaplarındaki kültür unsurlarının incelenmesi (Gazi yabancılar için Türkçe - İstanbul yabancılar için Türkçe). *Dil Dergisi*, 1(171), 91-108. <https://izlik.org/JA66AJ75NZ>
- Okur, A., & Keskin, F. (2013). Yabancılar Türkçe öğretiminde kültürel öğelerin aktarımı: İstanbul yabancılar için Türkçe öğretim seti örneği. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 6(2), 1619-1640.
- Ökten, C. E., & Kavanoz, S. (2014). Yabancı dil olarak Türkçe öğretimini hedefleyen ders kitaplarında kültür aktarımı. *Turkish Studies*, 9(3), 845-862. <https://doi.org/10.7827/TurkishStudies.6173>
- Özkan, R. (2013). İlköğretim ders kitaplarında kadın figürü. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 6(5), 617-631. <https://doi.org/10.9761/JASSS1567>
- Sever, P. (2019). *Yeni Hitit dil öğretim seti ile yedi iklim dil öğretim setinin Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde kültür aktarımı açısından karşılaştırılması* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi.
- TDK (2018). *Güncel Türkçe sözlük*. TDK Yayınları.
- Tomalin, B., & Stempleski, S. (1993). *Cultural awareness*. Oxford University Press.
- Tural, S. (1988). *Kültürel kimlik üzerine düşünceler*. Kültür ve Turizm Bakanlığı.
- Tüm, G., & Sarkmaz, Ö. (2012). Yabancı dil Türkçe ders kitaplarında kültürel öğelerin yeri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 43, 448-459. <https://izlik.org/JA95ZM82DY>
- Uygun, M. (2022). *Metropol yayınları TÖMER yabancılar için Türkçe öğretim seti (A1-A2) ders kitabının yabancılar Türkçe öğretiminde kültür aktarımı bağlamında incelenmesi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Akdeniz Üniversitesi.
- Ülker, N. (2007). *Hitit ders kitapları örneğinde yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde kültür aktarımı sürecine çözümleyici ve değerlendirci bir bakış*. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. İstanbul Üniversitesi.
- Yazıcı, H., & Göçen, G. (2021). Yabancılar için Türkçe ders kitaplarındaki kültürel unsurların incelenmesi: Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Yabancılar İçin Türkçe Öğretim Seti

örneği. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (Ö10), 365-395.
<https://doi.org/10.29000/rumelide.1011959>

Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2005). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Seçkin.

Yılmaz, B. (2022). *Yabancılar kültürel aktarımı açısından B1-B2, C1-C2 düzeyinde İstanbul üniversitesi kaynaklarının değerlendirilmesi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Dokuz Eylül Üniversitesi.

Yılmaz, F. (2012). Cultural transmission through teaching Turkish as a foreign language course books, *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature And History Of Turkish Or Turkic*, 7(3), 2751-2759.
<https://doi.org/10.7827/TurkishStudies.3385>

Yumru, D. (2026). Yeni İstanbul-Yeni Hitit-Yedi İklim dil öğretim setlerindeki kültürel semboller, *Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*. (41), 93.116.
<https://doi.org/10.54600/igdirsosbilder.1719549>

Yurdagül, H. (28-30 Eylül 2005). Ölçek geliştirme çalışmalarında kapsam geçerlik indeksinin kullanımı [Kongre Sunumu]. *14. Eğitim Bilimleri Kongresi*, Denizli, Türkiye.

Makaleye Katkı Oranı Beyanı: 1. yazar katkı oranı: %100
Çıkar Çatışması Beyanı: Herhangi bir çıkar çatışması yoktur.
Etik Beyanı: Bu çalışmada “Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi”nde belirtilen kurallara uyulduğunu, “Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler”e dayalı hiçbir işlem yapılmadığını ve etik ihlallerde tüm sorumluluğun makale yazarına ait olduğunu beyan ederim.
Finansal Destek veya Teşekkür Beyanı: Bu çalışma için herhangi bir kurumdan finansal destek alınmamıştır.
Etik Kurul İzni Beyanı: Araştırma etik kurul izni gerektirmemektedir.
Veri Kullanılabilirliği Beyanı: Bu çalışma sırasında oluşturulan veya analiz edilen veriler, talep üzerine yazardan temin edilebilir.
Yapay Zekâ Kullanımı Beyanı: Yazma yardımı için yapay zekânın kullanılmadığını beyan ederim.
Telif Hakları Beyanı: Uluslararası Türkçe Öğretimi Araştırmaları Dergisinde yayımlanan çalışmalar Creative Commons Atıf-Ticari Olmayan 4.0 Uluslararası Lisansı ile lisanslanmıştır.

Extended Abstract

Language serves as a sophisticated vessel for the transmission of a society’s material and spiritual heritage, transcending its basic utility as a communication tool to function as the primary conduit for cultural identity and social existence. In the specific pedagogical context of teaching Turkish as a foreign language, the acquisition of linguistic structures—phonology, morphology, and syntax—must be systematically integrated with the cultural fabric of the target language to foster genuine communicative competence and intercultural awareness. As scholars such as Aksan (1977) and Aslan (2008) emphasize, language and culture are

inseparable entities; the process of learning a new language inherently involves the internalization of the cultural values it carries. Within the classroom environment, textbooks occupy a strategic position as the most structured, accessible, and authoritative pedagogical materials. According to Cortazzi and Jin (1999), these materials function not only as instructional resources but also as guides and cultural mirrors that allow learners to bridge the gap between their native context and the target language's reality.

This study presents a rigorous document analysis of the Turkish language textbook *Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle*, authored by Rosita D'Amora—an Associate Professor at L'Università del Salento in Lecce—and published by the Milan-based HOEPLI publishing house. Designed primarily for Italian university students, the textbook aligns with the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) and covers proficiency levels from A1 to B1 through 18 thematic units. The primary research objective was to delineate the cultural element map within this specific material, providing a detailed thematic blueprint of how Turkish culture is presented to an Italian-speaking audience. The methodology utilized a qualitative research design grounded in content analysis, evaluating the textbook's reading texts, grammar explanations, and diverse exercises. To ensure a comprehensive evaluation, the study employed a framework of 16 thematic categories adapted from Ertuğrul (2015), which was subsequently refined to 17 categories—including *Idioms and Tongue Twisters*—following the consensus of five academic experts in the field.

The empirical findings of the research identified a remarkably high density of cultural representation, with a total of 659 cultural markers detected across the three proficiency levels. This figure is significantly higher than those found in several other contemporary Turkish teaching sets analyzed in previous literature; for instance, while some sets contain as few as 108 or 330 cultural elements at similar levels, *Corso di Lingua Turca* positions itself as a robust resource for cultural immersion. Quantitative data revealed that the most prominent themes are *Values* (16.84%; $f=111$), *Food Culture* (13.96%; $f=92$), and *Tourist and Historical Places* (12.74%; $f=84$). The dominance of the *Values* category is particularly noteworthy, as it encompasses both abstract concepts such as *Atatürkçülük* (Kemalism), *hürriyet* (freedom), and *sevinç* (joy), as well as concrete social identifiers like *abla* (elder sister), *akraba* (relative), and *komşu* (neighbor). This emphasis effectively conveys the foundational social structures and interpersonal dynamics of Turkish life to the learner, significantly contributing to their acquisition of cultural competence.

Furthermore, the high frequency of *Tourist and Historical Places* and *Food Culture* underscores the material's strength in utilizing geography and gastronomy to stimulate learner interest. The inclusion of diverse geographical elements—such as forests, rivers, and specific historical sites—alongside traditional culinary practices provides a sensory and intellectual gateway into the Turkish landscape. Other frequently identified themes included *Professions* (11.38%; $f=75$), *Interpersonal Communication* (9.26%; $f=61$), and *Idioms and Tongue Twisters* (7.13%; $f=47$), which ensure that learners are equipped with the socio-linguistic tools necessary for functional daily interactions.

A distinguishing feature of the analyzed material is its deliberate and sophisticated inclusion of universal and source-culture elements alongside target-culture identifiers. By incorporating references inherently familiar to Italian learners—such as the *Colosseum*, *Caravaggio*, *Torino*, and *Parmesan cheese*—the textbook facilitates a comparative learning environment. This pedagogical approach allows students to bridge their native Italian cultural background with the Turkish context, fostering a broader perspective and cross-cultural comparisons. This comparative method aligns with the recommendations of Yılmaz (2012) and İşcan and Yassitaş (2018), who argue that involving the learner's own culture in the teaching process is vital for holistic culture transmission.

Despite this overall quantitative richness, the study determined that the existing cultural elements are not distributed evenly across the themes. Specifically, themes such as *National Sports* (1.52%; $f=10$), *Visual Arts* (0.61%; $f=4$), and *Music, Musical Instruments, and Folk Dances* (0.15%; $f=1$) were found to have the lowest presence. In light of these results, the research suggests several areas for the enrichment of future curriculum development and materials design. To rectify the quantitative imbalance among themes and adequately reflect the artistic and cultural wealth of the target language, it is recommended that developers place a greater emphasis on Turkish Classical/Folk Music, traditional folk dances (e.g., *zeybek*, *horon*), visual arts (e.g., calligraphy, miniature, traditional theater), and traditional Turkish sports—such as *mangala*, archery, or oil wrestling.

Additionally, to ensure that cultural elements do not remain isolated vocabulary items but are learned in context, they must be supported by authentic texts, communicative dialogues, and functional visuals. Increasing the frequency of dedicated "culture corners" at the end of each unit is suggested to further streamline the contextual integration of cultural knowledge. Ultimately, while this analysis confirms that *Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle* provides a robust and expansive foundation for cultural transmission, addressing the thematic imbalances and enhancing contextual presentation will ensure that learners achieve not only grammatical accuracy but also the true intercultural competence required for authentic engagement with the Turkish language and its people.

EK

Corso di Lingua Turca (A1-B1) Güle Güle Ders Kitabında Temalara Göre Tespit Edilen Kültürel Öğeler

Temalar	Kültürel Öğeler
1. Değerler	abla, ağabey, aile, akraba, amca, anne, anneanne, arkadaşlık, Atatürkçülük, baba, babaanne, bakanlık, Bakanlar Kurulu, başbakan, başkent, bebek, bekâr, beklemeyi bilmek, Bey, birlik, büyükanne, büyükbaba, cesaret, cömert, cumhurbaşkanı, cumhuriyet, çağdaşlık, çalışkan, çocuk, damat, dayı, dede, demokrasi, deneyim, devlet, devrimci, dostluk, dürüstlük, efendilik, egemenlik, empati, enişte, erkek, erkek arkadaş, erkek kardeş, eş, evlat, evli, gelin, gençlik, güven, hala, Hanım, hanımefendi, Harf Devrimi, huzur, hürriyet, imparator, inanç, insan hakları, insanlık, istiklâl, iyi kalpli, iyimserlik, kadın, kardeş, karı, kız, kız kardeş, koca, komşu, kuzen, Mehmetçik, memnun, milliyetçilik, mutluluk, nine, nişanlı, oğlan, oğul, olgun, Osmanlı İmparatorluğu, Osmanlıca, özgürlükçü, özlem, padişah, reform, sabır, sadrazam, sağlık, saygı, sevgi, sevinç, soydaş, Tanzimat, temizlik, terbiye, teyze, Türk dili, Türkiye Büyük Millet Meclisi, Türkiye Cumhuriyeti, ulus, umut, vatan, vatandaşlık, yabancılara iyi davranmak, yeğen, yenge, yeniçeri, yürekten, zekâ
2. Turistik ve Tarihî Yerler	Adalar, Adana, Ağa Limanı, Akdeniz, Anadolu Medeniyetleri Müzesi, Ankara, Anıtkabir, Antalya, Atatürk Havaalanı, Atatürk Kültür Merkezi, Ayasofya, Ayrancı, Bakırköy, Baruthane Caddesi, Bedri Rahmi Koyu, Beşiktaş, Beyazıt Camii, Bodrum, Boğaziçi Köprüsü, Bursa, Çanakkale, Çemberlitaş Hamamı, Diyarbakır, Doğu Anadolu, Dolmabahçe, Dolmabahçe Sarayı, Domuz Adası, Edirne, Ege, Ekincik, Elazığ, Emek Sineması, Eminönü, Erzurum, Eskişehir, Fethiye, Galata Kulesi, Galatasaray Lisesi, Gaziantep, Göcek Adası, Gülhane, Harbiye Cemil Topuzlu Açıkhava Sahnesi, Haydarpaşa, İnci Pastanesi, İstanbul, İstiklâl Caddesi, İzmir, Kadıköy, Kapadokya, Kapalı Çarşı, Kaplumbağa Adası, Karadeniz, Kayseri, Konya, Kozan, Lütü Kırdar Uluslararası Kongre ve Sergi Sarayı, Mardin, Marmara, Muğla, Nişantaşı, Ortaköy, Ölüdeniz, Pamukkale, Pera Palas Otel, Peri Bacaları, Portakal Çiçeği Sokak, Samsun, Sinop, Suadiye, Sultan Ahmet Parkı, Sultanahmet, Sultanahmet Camii, Şişli, Taksim, Tokat, Topkapı Sarayı, Trabzon, Tuzluca, Türkiye, Üsküdar, Van, Yalova, Yassıca Adaları, Zonguldak
3. Yiyecek Kültürü	armut, baklava, bal, balık, bamya, barbunya, beyaz peynir, bezelye, biber, biftek, bisküvi, brokoli, ceviz, cevizli baklava, çikolata, çilek, çilek reçeli, çorba, çöp şiş, çörek, dolmalık biber, domates, dondurma, döner, ekmek, elma, et, fırın sütlaç, fıstık, fıstıklı kadayıf, havuç, haydari, imambayıldı, iskender kebab, kadayıf, kangal sucuk, karışık kebab, karpuz, kayısı, kaymak, kebab, kestane, kırmızı et, kızarmış dondurma, köfte, krema, künefe, küp şeker, lahana, levrek, limon, lüfer, makarna, marul, maydanoz, mercimek çorbası, meze, muz, pasta, patlıcan, patlıcanlı kebab, peynir, peynirli tost, pilaki, pilav, piliç, portakal, reçel, salam, salata, sandviç, sarımsak, sebzeli kebab, simit, siyah zeytin, soğan, soslu patlıcan, sucuk, sütlaç, şeftali, tavuk, tavuk şiş, tereyağı, tuz, Urfa kebab, üzüm, yeşil zeytin, yoğurt, yoğurtlu kebab, yumurta, zeytin, zeytinyağlı biber dolması
4. Kişiler Arası İletişim	adınız nedir, affedersiniz, afiyet olsun, Allahısmarladık, alo, bakar mısınız, bir şey değil, bol şans, boş ver, buyurun, canım, çok yaşa, efendim, eh işte, fena değil, geçmiş olsun, görüşmek üzere, görüşürüz, gözün aydın, güle güle, güle güle oturun, hemen efendim, hoş geldiniz, hoşça kalın, iyi akşamlar, iyi çalışmalar, iyi eğlenceler, iyi geceler, iyi günler, iyi ki doğdun, iyi şanslar, iyi yolculuklar, iyilik sağlık, kolay gelsin, lütfen, memnun oldum, merhaba, mutlu bayramlar, mutlu yıllar, mutluluklar, müsaadenizle, nasılsın, ne arzu edersiniz, ne haber, ne var ne yok, nerelisin, önemli

	değil, özür dilerim, renkli rüyalar, rica ederim, sağ olun, selam, seve seve, sevgilerimle, şerefe, şöyle böyle, tebrik ederim, tebrikler, teşekkür ederim, teşekkürler, yine bekleriz
5. Meslekler	akrobat, aktör, aktris, asker, aşçı, avukat, bahçıvan, bakıcı, balıkçı, bankacı, berber, biletçi, bilgisayar mühendisi, cambaz, cerrah, çaycı, çocuk doktoru, dadı, denizci, dişçi, doktor, dönerci, ebe, eczacı, emekli, ev hanımı, fırıncı, futbolcu, garson, gazeteci, gözlükçü, hekim, hemşire, hizmetçi, işçi, kadın hastalıkları uzmanı, kâhya, kapıcı, karpuzcu, kasap, kazibilimci, köfteci, kütüphaneci, lokantacı, manav, manken, memur, mimar, muallim, muhabir, müdür, mühendis, oyuncu, öğrenci, öğretmen, pastacı, pilot, piyangocu, polis, politikacı, postacı, rehber, reklamcı, sekreter, simitçi, sözcü, sütçü, şoför, taksici, tamirci, tarihçi, terzi, tüccar, uzay adamı, yönetmen
6. Ekonomik Hayat	açlık çekmek, alışveriş yapmak, bahşış, bakkal, banka, birikim yapmak, borç, ekmek parası, fiyat, güle güle kullanın, hayırlı işler, hesap, indirim, iş aramak, iş bulmak, iş kurmak, kaç para, kira, kiracı, kiralık, kredi kartı, lira, maaş, market, müşteri, ne kadar, ödeme, pahalı, para, para bozdurmak, para kazanmak, para vermek, parasız kalmak, pazarlık etmek, satın almak, satıcı, satılık, satmak, sözleşme yapmak, taksit, Türk lirası, ucuz, uygun fiyatlı, ücret, üstü kalsın, yarım kilo
7. Deyim ve Tekerlemeler	acemi şansı, açık kapı bırakmak, aklıktan ölmek, ağaç olmak, ağız açık kalmak, ağızına sağlık, ant içmek, atıp tutmak, bardaktan boşanırcasına yağmur yağmak, birbirine girmek, birini kırmak, boğazına düğümlenmek, burnunu sokmak, can atmak, canı sıkılmak, dalga geçmek, dili tutulmak, dilinde tüy bitmek, dört gözle beklemek, eli kolu bağlı olmak, evde kalmış, göz kulak olmak, gözü dolmak, havadan sudan konuşmak, hayatı renklenmek, hoşuna gitmek, içi içine sığmamak, işi rast gitmek, iyi gözle bakmamak, kafası karışmak, kalbini kırmak, kalbinin sesini dinlemek, kedi gibi dört ayak üstüne düşmek, kendine gelmek, kılı kırk yarmak, kıpkırmızı kesilmek, kıskançlıktan delirmek, neyse halim çıksın falım, parmağını yaranın üzerine basmak, pot kırmak, rezil olmak, sırtı yere gelmek, susuzluktan ölmek, tepeden tırnağa kadar, verdiği sözü geri almak, yüreği ağzına gelmek, zilzurna sarhoş olmak
8. Önemli Şahsiyetler	Abbas Güçlü, Ali Rıza Efendi, Atatürk, Ender Saraç, Fatih Akın, Fatih Sultan Mehmet, İbrahim Müteferrika, İrfan Değirmenci, İsmet İnönü, Kanuni Sultan Süleyman, Makbule Hanım, Metin Feyzioğlu, Murathan Mungan, Mustafa Sabri Bey, Pirî Reis, Saba Tümer, Sabiha Gökçen, Sultan Kösen, Yılmaz Güney, Zübeyde Hanım, Zülfü Livaneli, VI. Mehmet
9. Türk Edebiyatı	Ah Bayım Ah hikâye kitabı, Ahmet Mithat Efendi, Benim Adım Kırmızı, biyografi, Cevdet Kudret, Elif Şafak, Feride Çiçekoğlu, fıkra, halk öyküsü, hikâye, Keloğlan, masal, Mehmet Yaşın, mektup, Nasrettin Hoca, Nâzım Hikmet Ran, Nazlı Eray, ninni, nutuk, Olsam şiiri, Orhan Pamuk, otobiyografi, öykü, roman, Sevgilim Ölü Asker hikâye kitabı, Sınırdışı Saatler romanı, Soydaşınız Balık Burcu romanı, şiir, Uçurtmayı Vurmasınlar, Yaprak Dökümü, Yaşar Kemal, Yeni Mecmua Dergisi
10. Müzik, Müzik Aletleri ve Halk Oyunları	Sezen Aksu
11. Görsel Sanatlar	Babam ve Oğlum, ebru sanatı, İstanbul Modern, Karagöz
12. İçecek Kültürü	alkol, ayran, bira, cacık, çay, fincan, içki, kahve, limonata, meyve suyu, orta şekerli, portakal suyu, rakı, su, süt, şarap, yağ, zeytinyağı
13. Türk Âdetleri	cam bardakta çay içmek, çay-simit, çiçek göndermek, elini kalbine götürmek, fıkra anlatmak, hamam, hediye getirmek, ikram etmek, kahve falı baktırmak, kahvehane, nargile içmek, ninni söylemek, parmakları bir arada toplamak ve yukarı aşağı hareket ettirmek, pikniğe gitmek, tavla oynamak, tokalaşmak, Türk kahvesi

14. Dinî Unsurlar	Allah, başörtüsü, cami, derviş, dua, gâvur, Kurban Bayramı, minare, namaz, peygamber, Ramazan ayı, Şeker Bayramı
15. Kutlama ve Festivaller	anneler günü, Antalya Altın Portakal Film Festivali, doğum günü, düğün, evlenme, evlilik yıldönümü, İstanbul Film Festivali, yılbaşı, 19 Mayıs Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramı, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı, 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı, 30 Ağustos Zafer Bayramı
16. Atasözleri	Bahşiş atın dişine bakılmaz Balık baştan kokar Bir el bir eli yıkar, iki el bir yüzü yıkar Bugünün işini yarına bırakma Damlaya damlaya göl olur Dikensiz gül olmaz Evdeki hesap çarşıya uymaz Gönül ferman dinlemez Gülme komşuna gelir başına İyi dost kara günde belli olur İyilik eden iyilik bulur Kedi yokken meydan farelere kalır Kimse kendi memleketinde peygamber olmaz Körler mahallesinde ayna satılmaz Sakla samanı, gelir zamanı
17. Millî Spor	at binmek, basketbol, boks, futbol, kürek çekme, satranç, tenis, yoga, yürüyüş, yüzme